

THE INTERNATIONAL
Schiller Institute

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Forsvarerne af det 'Gamle Paradigme' angriber Kina på München Sikkerhedskonference

Helga Zepp-LaRouche
i Nyt Paradigme Webcast, 22. feb., 2018

https://www.youtube.com/watch?time_continue=3&v=e3G1oOU9QWU

Introduktion v/ Harley Schlanger: Samtidig med, at momentum bag Kinas Bælte & Vej Initiativ vokser, med flere og flere projekter, der annonceres hver uge, og med flere og flere nationer, der tilslutter sig, samledes de, der ønsker at forsvare det gamle, kollapsende paradigme, i Bayern til den årlige München Sikkerhedskonference. Med et par enkelte, bemærkelsesværdige undtagelser var budskabet fra de vestlige »eliter« et budskab om ren geopolitik, gående ud på, at de må arbejde sammen for at modgå Bælte & Vej Initiativet, for at forhindre Kina i at splitte Vesten og overtage USA's rolle som verdens dominerende magt. Det var en gentagelse af den foregående uges tomme retorik, da amerikanske efterretningsfolk sagde til Senatets Efterretningskomite, at Rusland og Kina udgør en større trussel mod USA end terrorisme.

Som modvægt til denne provokerende retorik i München blev en erklæring fra Fu Ying, forkvinde for Kinas Nationale Folkekongres' Udenrigspolitiske Komite, cirkuleret i en særudgave af German Times. Fu Ying skrev, at »Kina ikke har nogen hensigt om at eksportere sit politiske system eller sin ideologi«. Hendes erklæring slutter, »Den amerikanskledede vestlige verden har forsøgt at 'vestliggøre' hele planeten ved at eksportere sine egne værdier og modeller. Disse forsøg har ikke alene mislykkedes med at adressere gamle problemer, men har også skabt nye.

Kinas diplomatiske mål i den nye æra inkluderer at fremme skabelsen af en ny type af internationale relationer, hvor der gives en mere fremtrædende plads til varig fred, universel sikkerhed og fælles fremgang og en opfordring til at bygge et fællesskab for en fælles fremtid for menneskeheden. Dette er ikke alene vore forventninger til

Helga Zepp-LaRouche,
Schiller Instituttets stifter og præsident.

verdens fremtid, men også en nødvendighed for vores nationale udvikling.«

Madame Fus kommentarer sætter fokus på den fundamentale forskel mellem de vestlige finansinteressers nulsumsspil, og så den win-win-filosofi, der underbygger Bælte & Vej Initiativet. Hvad kan vi gøre for at bringe de vestlige regeringer til at gå med i det Nye Paradigme?

Vært Harley Schlanger: God aften; jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til denne uges internationale webcast med Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche.

Det er tydeligt, at geopolitikerne har kastet sig ud i en flugt fremad i løbet af de seneste par dage. De reagerer, ikke på en militær eller økonomisk trussel fra Rusland eller Kina, men ud fra det faktum, at deres system er i færd med at kollapse – det er, hvad de reagerer på. Og dette så vi i høj grad med hensyn til diskussionsforløbet på München Sikkerhedskonferencen, der fandt sted i sidste weekend i München. Der var advarsler om Rusland og Kina, og der var også en modreaktion fra Ruslands udenrigsminister Lavrov, og ligeledes fra kineserne. Lad os begynde her, Helga, og se, i hvilken retning tingene bevæger sig?

Helga Zepp-LaRouche: Münchenkonferencen har længe fulgt denne linje, men denne gang var de virkelig hysteriske, og hele diskussionen var selvfølgelig domineret af de såkaldte 13 russiske spioner, som [særlige anklager] Robert Mueller meget belejligt havde 'opdaget' – som også bare var en 'gammel hat' – gårsdagens 'nyheder' – men han opdagede det lige netop tids nok til Münchenkonferencen. Og det dominerede i høj grad den derværende diskussion, i et anti-russisk hysteri, der virkelig er ved at antage dimensioner, som er meget, meget farlige. Og ud fra samme signal, befinder propagandaen og fjendtligheden imod Kina sig også på et hidtil uhørt niveau.

I denne sammenhæng, hvis man rent faktisk læser talerne, hvilket jeg mener, folk bør gøre, og ikke blot lige læse pressens uddrag

<https://www.securityconference.de/en/activities/munich-security-conference/msc-2018/statements-and-speeches/> ;

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Anne Stjernstrømd * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:
Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

<https://www.securityconference.de/en/media-library/munich-security-conference-2018/>

mener, jeg, at de to, mest interessante taler var dem fra madame Fu Ying, der er førende udenrigspolitiske talsperson for Kina, og som fremførte en meget rolig, meget god intervention ved at gentage, at Kinas mål ikke er at eksportere sin egen [samfunds]model, men at Kina blot hjælper udviklingslande med at opnå deres egen udvikling, med deres egen samfundsmodel; og at Kina motiveres af at forsøge at opbygge et fællesskab for en fælles fremtid for menneskeheden.

Hvis man også lytter til det, udenrigsminister Lavrov fra Rusland sagde, så mener jeg, at hans tale var meget hårdtslående, for han henviste til det faktum, at Münchenkonferencen finder sted i München, hvor, for 80 år siden, Münchenaftalen af 1938 aftalte Tjekkoslovakiets opdeling, som var forspillet til Anden Verdenskrig. Han sagde dernæst, at, da det kom til Nürnberg-rettergangen, hvor de største kriminelle fra nazitiden blev stillet for retten, så sagde de faktisk, at formålet med alt dette var at holde Rusland ude af Europa. Det, der finder sted i dag, er tydeligvis en reminissens af dette; og hvis man ser på EU's og NATO's politik, hvordan de forsøgte at skubbe enhver indflydelse fra Rusland ud af Balkanlandene eller Østeuropa, så ser man, at de faktisk intet som helst har lært af historien, og at faren for en atomkrig er meget stor. For eksempel har den tidligere formand for NATO's militærkomite og tidligere stabschef for Bundeswehr, general Harald Kujat, advaret om en atomkrig ved et uheld.

Så spørgsmålet om, at vi kunne ende med en atomkrig med alt dette, er der i det mindste nogle tænkende mennesker, der er meget bekymret over. Udenrigsminister Lavrov sagde også, henvendt til et tysk publikum, at han mindede folk om den meget konstruktive rolle, som blev spillet af Sovjetunionen og dernæst Rusland i forløbet med den tyske genforening, og at det dengang stod meget klart, at der måtte eksistere en sikkerhedsarkitektur, som ville garantere sikkerheden for både Øst og Vest. Men det, der så fulgte, var NATO's udvidelse frem til Ruslands grænse, som dokumenter i øvrigt nu har bevist, det dengang blev lovet Rusland, ikke ville ske, så det er en klar overtrædelse af de forpligtelser, der dengang blev indgået.

Han genkaldte dernæst EU's rolle i krisen i Ukraine, at det faktisk var EU-associeringsaftalen, der blev forelagt [Ukraines præsident] Janukovitj ved slutningen af 2013, der tvang ham til at træffe et valg mellem enten Øst eller Vest, og som så udløste Maidan og kuppet, som Lavrov anklagede EU for at have givet nogen støtte, hvilket vi nu ved, var tilfældet. Og ligeledes Victoria Nuland, der pralede med, at [USA's] Udenrigsministeriet faktisk havde betalt \$5 mia. i støtte til NGO'erne og den 'farvede revolution' og regimeskiftet i Ukraine.

Sluttelig krævede Lavrov en ny sikkerhedsarkitektur, der omfatter Rusland, Kina, USA og EU. Og jeg mener, at denne diskussion som en presserende nødvendighed må frem på bordet! For, vi befinder os på randen af Tred-

je Verdenskrig, og en sådan ny, international sikkerhedsarkitektur er af yderste vigtighed.

Schlanger: Det var \$5 mia., som Nuland sagde, blev spenderet på Ukraine, og situationen i Ukraine har netop nu kurs direkte mod en særdeles eksplosiv mulighed, med præsident Poroshenko, der netop har annonceret, at han er enig i kravet, der kommer fra parlamentet, og som er presset igennem af den ekstreme højrefløj, den nynazistiske gruppering, for planen om at reintegrere Donbass-regionen. Hvad er faren her? Det ser ud, som om det har kurs direkte mod en ny, optrappet konfrontation.

Zepp-LaRouche: Det betyder selvfølgelig, at Minskafalterne, eller Minskprocessen, praktisk talt er død. Den kan genoplives, men for indeværende, hvis Poroshenko vil have en militær løsning med en reintegration af Donbass [i det østlige Ukraine], ja, så truer den umiddelbare mulighed for en fuldt optrappet krig med Rusland! Dette er ekstremt farligt, og som vi i de seneste dage og uger har set, så har der været mange nynazistiske angreb på russiske institutioner i Kiev, hvor politiet blot passivt så til og intet gjorde. Og så er der de utrolige krænkelse af menneskerettigheder mod Natalia Vitrenko, der er leder af Ukraines Progressive Socialistparti, som er et af de største oppositionspartier i Ukraine; og hendes anmodning, eller hendes resultater af at forsøge at imødekomme de nye regler fra den ukrainske regering for partiers vedtægter, er netop blevet afvist uden nogen forklaring. Det italienske medlem af EU-parlamentet, Marco Zanni, har netop indgivet en anmodning til EU om at svare på, hvorfor de ikke forfølger denne sag, i betragtning af, at det er en klar overtrædelse af EU-regler. Vi må se, hvad der kommer ud af dette.

Men jeg mener, at situationen i Ukraine sandsynligvis – kunne være, eller allerede er, i færd med at blive det værste, farligste brændpunkt i verden, og det gør det så meget desto mere klart, at en ny relation, en ny overenskomst med Rusland, som general Kujat krævede, er absolut vigtig, hvis vi ønsker at bevare verdensfreden og civilisationens eksistens.

Schlanger: Blot i de seneste par dage har der været angreb fra disse nynazistiske banders side mod det Russiske kulturcenter og mod russiske banker, og det er ved at tilspidse sig.

Det andet aspekt af denne Ukraine-situation er forbindelsen til Christopher Steele-sagen, som kommer frem i USA i det såkaldte »Russiagate«: At Steele var meget involveret i kommunikationer med Victoria Nuland, og jeg tror, det er umagen værd at gennemgå dette, Helga, for blot at give folk en fornemmelse af, at der eksisterer *én* fjendtlig operation, som har mange følearme.

Zepp-LaRouche: Ja, det er britisk efterretning direkte. Det er ikke »tidligere« MI6-agent, men det er en MI6-operation, og det involverer selveste Storbritanniens Udenrigsministerium. Vi så et sagsanlæg fra nogle russer, der blev anklaget for hacking, og som anlagde sag mod Steele, og så intervererede Udenrigsministeriet direkte for at blokere for alle afsløringer, der kom fra deres Steele-operatør.

Det er en utrolig historie: Det betyder, at briterne har intervereret, og ikke alene i kuppet mod præsident

Trump. At hele Russiagate, som nogle mennesker siger på en morsom måde, er en eneste stor »genopgyldt Nothingburger« – der er absolut ingen substans i det! Vi skal bemærke, at de fortsatte efterforskninger, der kommer fra de to Kongreshuse, under Nunes' og Grassleys lederskab, peger stadig absolut på kupmagerne, der var involveret sammen med briterne i dette kup.

Med de seneste udviklinger har [formand for Husets Efterretningskomite] kongresmedlem Nunes udsendt 10 eller 11 breve til folkevalgte i den nuværende og tidligere regering, hvor de skal svare på meget skarpe spørgsmål – hvornår fik du først kendskab til Steele-dossieret? Diskuterede du det med nogen andre? Kendte Obama til det? Hvornår kendte han til det? Og disse personer skal svare på disse spørgsmål inden 2. marts, så det er ikke en længerevarende efterforskning, men noget, der er ekstremt varmt. Og det er endnu ikke afgjort, hvordan dette kup vil forløbe: Hvis Kongressen har modet til at gå efter de efterretningsfolk fra Obamas tid, der indgik et aftalt spil med Storbritannien; men hvis de gør det, kunne en masse mennesker ikke alene miste deres position, men faktisk ende i fængsel, som nogle dommere allerede nu kræver.

Schlanger: Du bragte spørgsmålet om forbindelsen mellem dette Steele-dossier og hele Russiagate-historien frem. Den anden del af dette er, at vi nu har selveste Obama, der nævnes, med hans navn, der kommer frem; Brennan, den tidligere CIA-direktør; Muellers rolle; og så kom Mueller med dette anklageskrift mod disse 13 såkaldte russiske spioner, umiddelbart forud for Münchenkonferencen. *EIR* udgiver en historie om dette. Hvad kan du fortælle os om dette seneste svindelnummer?

Zepp-LaRouche: Denne sag kommer jo aldrig for retten, for det er mennesker, der bor i Rusland; det er en gammel sag, der allerede blev diskuteret i 2014, og eftersom der ikke findes nogen udvisningsaftale mellem USA og Rusland, vil rettergangen aldrig finde sted, og Mueller behøver derfor ikke fremlægge nogen beviser for nogen af sine beskyldninger. Så det er en meget belejlig måde til fortsat at slå på krigstrommerne i et anti-russisk hysteri, og det hele er en kæmpemæssig »nothingburger«, som folk har påpeget. Men det er i virkeligheden et svindelnummer mod befolkningen, for, hvis man bliver ved med at opbygge denne form for fjendebillede, såsom mod Rusland og Kina – og folk bør forstå, at dette intet har med russisk hacking eller aftalt spil med russere at gøre – der var faktisk flere mennesker, men ét af dem var et førende medlem af den Russiske Duma, og som sagde, at der er 102 særdeles veldokumenterede tilfælde, hvor USA blandede sig i andre landes interne affærer, og det er rimelig velkendt, hvor mange kup og regimeskifteoperationer, så man kan selvfølgelig, som et minimum, sige, at begge sider gør det; men USA har et meget langt register for at have forsøgt at intervenere i andre landes interne anliggender, på mange måder.

Så man skal forstå dette som førkrigs-propaganda, og folk falder let for ting, som er i de gængse medier, hvor de hellere skulle tænke sig om to gange. Det, som Rusland og Kina gør, er, at de er i færd med at opbygge en helt anden model for internationale relationer, der er specifikt modelleret efter ikkeindblanding og respekt for det

andets lands anderledes samfundssystem. Derfor er denne propaganda simpelt hen et forfærdelig farligt scenarie med løgne, der faktisk tjener som en forberedelse til krig, og det er, hvad folk virkelig må forstå.

Schlanger: Med hensyn til dette, blev den tidligere CIA-direktør Woolsey i et interview spurgt, om det ikke var korrekt, at USA er engageret i angreb på andre nationers valg? Og han rømmede og hostede, og sagde så: Jo, det gør vi, men vi gør det til deres eget bedste! Med andre ord, så forsøger USA at vælte regeringer til fordel for de befolkninger, der er underkastet sådanne regeringer.

Du nævnte de russiske og kinesiske politikere, der går fremefter. Der var en meget interessant konference i Wien for et par dage siden, om en udvidelse af Silkevejen gennem Wien som knudepunkt: Dette ville forbinde Syd-europa, Østeuropa – hvor står resten af Europa i dette?

Zepp-LaRouche: I den nye, østrigske regerings regeringstraktat er der faktisk et helt afsnit om, at den østrigske regering bør og vil arbejde sammen med Kinas Nye Silkevejsperspektiv. Ser man på den tyske regering, siger de, »Nej, nej, vi skal spørge EU«. Så hvis man vil være polemisk, kan man sige, at, denne gang, så *bør* tyskerne til en forandring lytte til en østriger!

For den østrigske politik er faktisk meget god: Dette fandt sted i forbindelse med et internationalt jernbaneforum i Wien, hvor der blev underskrevet en aftale mellem de østrigske og de russiske jernbaner om at forlænge det brede spor fra Wien til lidt nede i Slovakiet, hvilket faktisk er 400 km, men så opkobler til de brede, russiske spor, fra Wien og hele vejen igennem Rusland til Kina. Det vil blive forudsætningen for, at Wien kan blive det, de har erklæret, et knudepunkt på den Nye Silkevej, og dette er faktisk meget godt, for det vil få stor indflydelse i alle nabolande i Østeuropa og Balkanlandene. Så dette er virkelig godt.

Jeg mener, at Schweiz bevæger sig i samme retning. Belgien og Holland forsøger tydeligvis også at samarbejde med den Nye Silkevej. I Frankrig er der et stort forslag, der går i denne retning, siden præsident Macrons statsbesøg til Kina i januar, hvor han bad Kina om at hjælpe Frankrig med ikke at gentage fejltagelserne fra Frankrigs kolonipolitik i Afrika, hvilket jeg mente var virkelig bemærkelsesværdigt, og et klart skifte i fransk politik.

Så de eneste steder, der virkelig stikker af, er EU's hovedkvarter i Bruxelles og Tysklands Berlin. Selvfølgelig spiller briterne dobbeltspil som sædvanligt. På den ene side ønsker de at gøre London til det finansielle center for samarbejde med Kina, men da premierminister May for nylig var i Kina, underskrev hun ingen aftale om at samarbejde med Bælte & Vej Initiativet.

Så jeg mener, det er en meget usikker proces, men der er stor interesse i handelskamrene, chefen for Wiens handelskammer sagde faktisk, at han var ekstremt glad over, at den nye, østrigske regering responderede så hurtigt til industriens krav om et sådant samarbejde. Og selv i Tyskland er der mange lokale, mellemstore industrier, handelskamre, som alle opdager, at det faktisk ville være i deres bedste interesser at spille en førende rolle i dette samarbejde.

I betragtning af, at den tyske regering har store problemer med i det hele taget at blive dannet – Socialdemokratiet (SPD) er i frit fald i opinionsundersøgelserne, de er nu på 15 %! Kan man forestille sig det? Folk er ekstremt bekymrede over, at Socialdemokratiet i Tyskland kunne få samme skæbne som i andre europæiske lande, hvor det nærmest forsvandt. Dette er selvfølgelig ikke godt.

Og der er en stor revolte i CDU imod Merkel; de vil have nyere medlemmer og yngre mennesker, der desværre i denne henseende ikke er bedre end Merkel.

Så vi befinder os i en *dyb* krise: Den Europæiske Union *befinder sig* i en krise. Der er de italienske valg i første uge af marts, som vil blive en situation, hvor man ikke kan regere, ligesom det er meget vanskeligt i Tyskland i øjeblikket. Så jeg mener, vi vil befinde os i ustabile tider, og indtil der kommer tilstrækkelig mange mennesker, der er villige til at tænke i helt nye baner om det Nye Paradigme, om et win-win-samarbejde, om at stoppe geopolitik, stoppe ideen om, at vi befinder os i et nulsumsspil, hvor én vinder og den anden taber, men at man faktisk kan have en relation med et win-win-samarbejde om en helt ny økonomisk orden. Før tilstrækkelig mange mennesker indser dette og forstår, at vi må lade geopolitik bag os, er vi virkelig i en eksistentiel fare.

Schlanger: Da jeg læste dokumenterne fra denne Wienerkonference, mindede det mig om det forslag, som du fremlagde, dengang de kommunistiske regeringer i Østeuropa faldt, om den Produktive Trekant, og du specificerede dengang området mellem Paris, Berlin og Wien som den trekant, ud fra hvilken jernbanens spiralarmer kunne gå: Dette er stadig en mulighed. Det er et udkast til en opkobling til den Nye Silkevej, og det synes så indlysende. Så hvorfor klamrer disse regeringer, især den tyske regering, sig til det, de ved, ikke virker, og som er EU's politik for nedskæringer og bailouts?

Zepp-LaRouche: Jeg ved det ikke. Hvad fr. Merkels motiveringer er, er €64 million-spørgsmålet! Jeg mener, folk ved det virkelig ikke.

Jeg mener, at en enkelt forklaring er, at alle disse partier ønsker at bevare status quo. Det, der er blevet så absolut totalt åbenlyst i disse diskussioner, hvor man har forsøgt at danne en koalitionsregering, er, at der ikke er noget indhold, ingen vision, ingen idé om, hvor Tyskland bør være om 50 år fra i dag – *intet*, der ligner det, Xi Jinping præsenterede på det Kinesiske Kommunistpartis 19. nationalkongres i oktober, nemlig, en vision frem til 2050. Disse forhandlere af den såkaldte store koalition, der ikke længere er så stor, for antallet skrumper, er blot interesseret i at få en post! Det diskuteres nu offentligt, for det er åbenlyst.

Så jeg mener, at vi har brug for folk, der har en vision, folk, der kommer væk fra ideen om, at man må forsvare et banksystem, der bare gøre de rige rigere og de fattige fattigere; statistikken siger, at 40 % af folk i de lavere indkomstgrupper i Tyskland er blevet væsentligt fattigere i løbet af de seneste 20 år! Der er mange mennesker, der kun har deltidsjobs, og de kan fyres eller deres jobs forsvinde uden noget varsel eller uden en officiel årsag, så folk lever under meget usikre omstændigheder. Og de

mennesker, der siger, at vi må bevare status quo, er tydeligvis fuldstændig uvidende om deres egen befolknings blotte velbefindende og almene vel, for slet ikke at tale om Afrika eller Mellemøsten, eller andre nationer i verden.

Så jeg mener, at vi har et etablerment som virkelig – på en vis måde minder det mig om dinosaurerne – de vil ikke opgive deres gamle, geopolitiske tankegang; de ønsker ikke at anerkende det faktum, at vi konfronteres med endnu et finansielt blowout, som kunne blive langt, langt værre end det i 2008, og jeg mener, at det, der er presserende nødvendigt, er en offentlig debat om, hvilken fremtid, verden bør have, hvilken fremtid bør det enkelte land have, og hvordan vi skal organisere relationerne mellem vore nationer på en sådan måde, at menneskeheden kan få en lysende fremtid. Og en sådan debat er totalt fraværende fra de gængse medier, og er heller ikke særlig veludviklet i noget andet forum.

Schlanger: Du har talt en hel del om dette, og jeg vil gerne, at vi taler om hele dette spørgsmål om det, der netop har fundet sted i Florida med endnu et masseskyderi på en skole, hvor vi ser det, du netop beskrev, mordet på fremtiden, ødelæggelsen af de unge mennesker, ikke kun i disse massakrer, men også med narkoepidemien, det såkaldte »sociale netværksfænomen«, ødelæggelsen af tænkning. Du og Schiller Institutet har været i front for dette i lang tid, ved at adressere kulturens kollaps, ikke kun med videospil og sociale netværk, men det generelle kollaps.

Og når man taler om en dialog, hvad er så komponenterne af det, der bør bringes positivt ind for at bevæge denne situation væk fra der, hvor vi nu står?

Zepp-LaRouche: Vi behøver blot at gå tilbage til den enkelte nations højeste kulturniveau. I USA ville dette betyde Benjamin Franklin, de Grundlæggende Fædre, John Quincy Adams, Lincoln, Franklin D. Roosevelt, Kennedy – disse perioder, i hvilke USA havde en positiv vision om sin rolle. Jeg mener, John Quincy Adams f.eks. havde en fremgangsmåde for udenrigspolitik, der ligger ret tæt på det, Kina gør i dag. Benjamin Franklin var en absolut entusiastisk elev af Konfutsen, og han brugte konfutsiansk filosofi til at udvikle sit eget moralsystem! Denne form for diskussioner ville virkelig hjælpe.

I Tyskland er vi velsignet med en meget rig kultur; vi har haft mange, mange tænkere, fra Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues), Kepler, Leibniz; vi har mange klassiske komponister, fra Bach til Beethoven, Schubert, Schumann, og mange andre. Vi har fantastiske digtere, som Schiller, Lessing, Heine, Mörike og endnu mange flere. I Italien havde vi den Gyldne Renæssance; i Spanien havde vi den Andalusiske Renæssance. Vi havde Kalifatet i Bagdad – Bagdad var engang, i en bestemt periode under Abbaside-dynastiet, *den* mest udviklede by i verden! Så var der de forskellige århundreder, hvor Kina var den førende nation med hensyn til videnskab og kultur.

Det, vi må gøre, er at aktivere hver enkelt nations bedste potentiale. For dette er ved at gå tabt: jeg mener, hvor mange skoleelever i dag i USA læser *Federal Papers*? Eller som har en forestilling om at bygge infrastruktur sådan, som man gjorde i Lincoln-perioden, og

senere i det 20. århundrede? Folk må komme i gang med at opbygge en vision for fremtiden, der bygger på den bedste tradition i deres egen nation, og så komme ind i en aktiv dialog med andre nationer om det. Og jeg er absolut sikker på, at, hvis vi gjorde dette, er en ny renæssance absolut mulig.

Men vi må skille os af med meget af den nuværende populistiske kultur. Vi må komme af med denne idé, at 'penge skaber penge'; vi må komme af med at spille tiden med spekulation, med videospil eller – folk mister virkelig deres kreative potentiale! Men man kan genvinde det ved at studere klassisk musik, klassisk poesi, læse filosofferne, Platon, Cusanus, Leibniz, originalerne – eller altså, ikke i form af kommentarer, men de originale værker. Gå tilbage til kilderne, som humanisterne altid har sagt, og så mener jeg, det ville være ganske nemt at skabe en ny renæssance for tænkning. Og jeg mener, at den nye, økonomiske verdensorden, den Nye Silkevej, og Bælte & Vej Initiativet, sluttelig kun vil lykkes, hvis det følges med en renæssance af klassisk kultur.

Kina gør dette. De genopliver deres 5.000 år gamle historie. Jeg har været så heldig at besøge nogle af stederne i Dunhuang, eller de smukke, buddhistiske udgravninger i nærheden af Chongqing, og naturligvis mange andre ting i museerne og så videre. Så Kina gør en enorm indsats for at genoplive de bedste kulturer og gøre dem tilgængelige for så mange mennesker som muligt, og sprede konfutsianisme internt i Kina, i hver enkelt af samfundets porer.

Vesten bør have noget tilsvarende: Vi har tænkerne, men de bliver ikke genoplivet, og de bliver ikke agtet. Dette er et presserende spørgsmål, hvis vi ønsker at undgå flere rædselsforestillinger som dette skoleskyderi, som, mener jeg – selvfølgelig er våbendiskussionen vigtig – men det er faktisk et vigtigere spørgsmål, hvordan vi giver folk den indre styrke, følelsen af indre skønhed, så de ikke går i denne retning? Der er mange forstyrrede mennesker, der absolut kunne reddes, hvis der var en seriøs indsats for en æstetisk uddannelse, en uddannelse eller opdragelse af deres karakters moralske skønhed, hvilket er grunden til, at vi har brug for klassisk kultur, og ikke en eller anden moderne version af poesi og drama. For *kun*, hvis man har det højeste ideal om mennesket, mennesket som en skøn sjæl, som en skøn karakter, kan uddannelsessystemet vaccinere folk imod sådanne rædselsforestillinger.

Jeg ville virkelig ønske, at folk ville gå sammen med os i denne bestræbelse.

Schlanger: I lyset af dette må vi også adressere narkospørgsmålet, opiatepidemien, og ligeledes hele apparatet for pengehvidvask, som står bag ikke alene narko, men også terrorisme.

Jeg vil også foreslå, at folk, for at fremme denne debat, går til Schiller Institutets arkiver og læser dine artikler om disse ting, for du har givet utallige foredrag om, hvordan vi kan genoplive processen, hvor folk opdager deres eget, kreative potentiale.¹

Jeg tror, vi slutter denne uges webcast her, og mange tak for at være med os, Helga.

Zepp-LaRouche: Jeg vil også gerne invitere alle vore seere og lyttere til at indtegne sig på den nye undervisningsserie, der sponsoreres i USA af LaRouche PAC.² For dette er en dybdegående foredragsrække, hvor folk kan studere det Nye Paradigme – du holdt lektionen, Harley, i sidste uge, om geopolitik, og der kommer endnu seks til otte lektioner, hvor folk virkelig kan studere disse ting til bunds. Det vil jeg gerne opfordre alle til. Vi kommer igen her i næste uge.

Schlanger: OK! Farvel så længe.

¹ Engelsk, se <http://newparadigm.schillerinstitute.com/>.
Dansk, se f.eks. <http://schillerinstitut.dk/si/?p=19249>

² Indtegnings og program her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23703>